

OKRUŽNICA

ZAJEDNICE KRVI KRISTOVE

Živi kalež

BR. 11-12 (296-297) • STUDENI / PROSINAC 2025.

**„Sve postade po njoj
i bez nje ne postade ništa.“**

Ovogodišnji, ponovni, a opet novi susret s otajstvom Utjelovljenja Boga – Božićem – omogućit će nam iskustvo Božje svemoći u malenosti. Ne samo da zadivljuje činjenica da se Svemogućí objavljuje u i kroz malenost, krhkost, neznatnost, nego i nas poziva da se prihvaćanjem i življenjem svoje malenosti suprotstavljamo tiraniji moći i nasilja i otvorimo iskustvu blizine, ljubavi, radosti i mira.

Svemogućí koji je u Isusu Kristu postao maleno Dijete udijelio nam sve potrebne milosti da življenjem svoje svakodnevice u jednostavnosti iz dana u dan uranjamo u beskrajnu svemoć milosrdne Božje ljubavi.

Čestit Božić i blagoslovljenu novu 2026. godinu
žele Vam

Misionari Krvi Kristove

p. Dennis Christz, CPPS

Nada u liturgiji Crkve

Svaki dan se molimo riječima nade u psalmima i hvalospjevima u Liturgiji časova, kao i u Svetom pismu koje se naviješta tijekom svakodnevnog slavlja euharistije. Evanđeoski hvalospjevi, koje molimo svakoga jutra i večeri, ispunjeni su nadom. Iako se riječ nada ne pojavljuje ni u Zaharijinu hvalospjevu ni u Marijinu hvalospjevu, njihove su molitve prepune nade u Boga što „pohodi i otkupi narod svoj“ i što „pogleda na neznatnost službenice svoje“.

Bog kojemu se Zaharija i Marija mole Bog je obećanja, Bog koji se nada budućnosti, Bog čija je nada u čovječanstvo veća od najvećih ljudskih nada u Boga. Zaharija se osvrće na proroštva koja se upravo u tom trenutku ispunjavaju te gleda naprijed prema „Mladom suncu s visine“ koje će nas „pohoditi“. Marija govori u prošlom vremenu o onome što je Bog učinio, upravo u trenutku kada Bog čini „velika djela“ za nju i za cijelo čovječanstvo.

Marija i Zaharija ispunjeni su nadom, toliko da mogu vidjeti kako se sve njihove nade ostvaruju u Bogu. Crkva nas poziva da se svakodnevno u molitvi pridružimo ovim dvama velikim svjedocima nade, potičući nas da i sami budemo ljudi nade na tome putu.

Svake nedjelje ujutro molimo hvalospjeve iz knjige proroka Daniela. Dok se trojica mladića suočavaju sa smrću u užarenoj peći, ne očajavaju, nego su puni nade. Oni i sve stvorenje neprestano iznova blagoslivljaju Gospodina u I. i III. tjednu (Dn 3,57–88), a u II. i IV. tjednu uvijek iznova kliču: „Blagoslovljen budi...” (Dn 3,52–57).

Hananija, Azarija i Mišael puni su nade u Boga za kojeg znaju da će ih, na ovaj ili onaj način, izbaviti iz ruku okrutnoga i nevjernoga kralja. Svaki novi tjedan započinjemo ispovijedajući svoju nadu u Gospodina.

Psalmi koji čitamo u Liturgiji časova a napose u otpjevnim psalmima koje molimo tijekom Službe riječi ispunjeni su nadom. Bez obzira na to pojavljuje li se riječ *nada* u njima izričito ili ne, psalmi su puni nade u Gospodina „koji stvori nebo i zemlju“. Neprestano se molimo s pouzdanjem zbog onoga što je Bog učinio, što Bog čini i što će Bog činiti za nas u danima i godinama koje dolaze. Naš je molitveni život ispunjen nadom.

I neka predslavlja također govore našoj nadi u Gospodina. Na primjer, Prvo predslavlje Došašća govori o našoj nadi u Gospodina ovim riječima: „da bismo kad ponovno dođe u slavi i veličanstvu - napokon u očitom daru primili ono što sada kao obećano budno čekamo“.

Predslavlja često i bez uporabe riječi *nada*, govore o ostvarenju obećanja i željno očekivanih blagoslova koji nas očekuju u budućnosti. Nagoviješta se naše spasenje i pozvani smo pridružiti se anđeoskim zborovima u slavljenju Onoga koji je uvijek naša nada.

Svaka od euharistijskih molitava, na ovaj ili onaj način, izražava našu nadu u spase-nje koje dolazi s Kristom. Neke od njih izričito spominju nadu. Na primjer, Euharistijska molitva I. sadrži dva retka koja se odnose na našu nadu u Gospodina:

Svaka od euharistijskih molitava, na ovaj ili onaj način, izražava našu nadu u spase-nje koje dolazi s Kristom. Neke izričito upućuju na nadu. Na primjer, Prva euharistijska molitva sadrži dva retka koja se odnose na našu nadu u Gospodina: „*za njih ti prinosisimo i oni ti prinose ovu žrtvu hvale za sebe i za sve svoje: da im se otpuste grijesi i da se smiju nadati punini spasenja*“.

Manje izričito, ali ipak prisutna u svakoj euharistijskoj molitvi, jest nada i čežnja za onim danom kada će Krist ponovno doći.

ISUSOVO POSLANJE PUNO NADE

Isus sažima svoje poslanje u dvije kratke izjave. Jednu posuđuje od proroka Izaije:

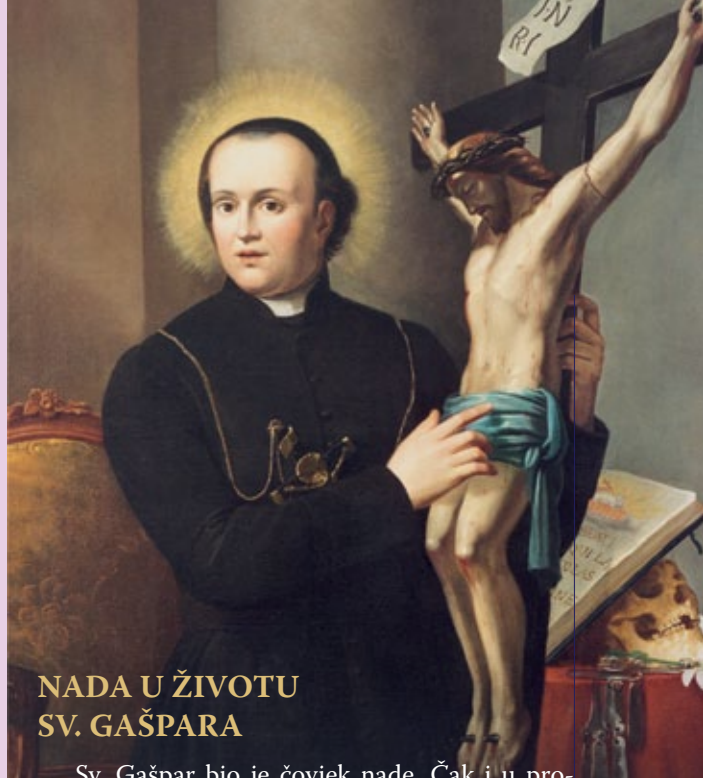
„Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene... „ (Lk 4, 18).

Drugu iznosi Nikodemu u privatnom razgovoru:

„Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po njemu“ (Iv 3, 16-17).

Obje su izjave poprilično nadom ispunjene. Obje se mogu smatrati Isusovim izjavama o poslanju. U objema on izražava svoju ljubav i svoju nadu za svijet.

Kad god Isus govori o Kraljevstvu Božjem, što u Evanđeljima čini vrlo često, on govori o nadi koju ima prema, koju ima u budućnost čovječanstva. Čini se da Bog ima više nade u nas nego što mi imamo nade u Boga.

NADA U ŽIVOTU SV. GAŠPARA

Sv. Gašpar bio je čovjek nade. Čak i u progonstvu i zatvoru nadao se budućnosti u kojoj će Bog ponovno izliti svoj blagoslov na njega i na sve koji su trpjeli tijekom Napoleonove okupacije Italije i Papinske Države.

Kad je Papa izgubio nadu da se Sonnino može spasiti, sv. Gašpar stupio je u akciju, ušao u grad u kojemu se činilo da će nasilje biti najvjerojatniji odgovor na njegovo propovijedanje te navijestio snagu Predragocjene Kristove Krvi koja sve čini novim, pere grijeha prošlosti i daje stanovnicima toga grada istu onu nadu koju je on sam pronašao u Krvi što je potekla s križa.

Njegova nada postala je njihova nada i grad je bio spašen od propasti.

Čak i kada je nekoliko papa bilo uvjereni da Misionari Predragocjene Krvi trebaju biti ukinuti, sv. Gašpar ostao je postojan i uvjerio ih u poslanje koje mu je Bog povjerio: naviještati snagu Predragocjene Krvi po propovijedanju Riječi te naviještati naše spasenje u Krvi Kristovoj što je i jedno i drugo vrijedno nastojanja i nužan zadatak. Bez obzira na to što su drugi govorili o njemu ili o Misionarima, nikada nije izgubio nadu.

Spisi sv. Gašpara također su ispunjeni nadom – i za Misionare Predragocjene Krvi i za one kojima je prije mnogo godina pisao svoja brojna pisma.

IKONE DUHOVNOSTI PREDRAGOCJENE KRVI

Više od četrdeset godina Misionari Predragocjene Krvi promišljaju duhovnost Predragocjene Krvi kroz prizmu četiriju ikona: saveza, križa, kaleža i pomirenja. Prije otprilike deset godina dodao sam, na poticaj o. Roberta Schreitera, CPPS, i petu ikonu: Jaganjca nekoć zaklanoga, koji živi. Na ovaj ili onaj način, svaka od ovih ikona može se promatrati kao znak nade za naš današnji svijet.

Savez

Kako Mojsijev savez tako i Novi savez bili su zapečaćeni krvlju, i oba su bila znak nade za izraelski narod i za sve Kristove sljedbenike. Mojsijev savez započeo je krvlju pashalnog jaganjca kojom su bili pošćropljeni dovratnici i nadvratnici kuća hebrejskih robova u Egiptu. Krv jaganjca postala je znak nade za narod koji je vrlo dugo imao malo razloga za nadu.

Mojsijev savez dodatno je potvrđen na gori Sinaju, gdje je Bog Mojsiju dao pisani savez, koji je bio pročitan narodu, a na koji su svi od-

govorili: „Sve što je Gospodin zapovjedio, izvršit ćemo.” Taj je savez bio svečano potvrđen škropljenjem žrtvenika koji je Mojsije podigao u podnožju gore i naroda koji se ondje okupio, krvlju velikog broja bikova. Krv koja je okaljala njihovu odjeću postala je znak Božjeg obećanja i njihove nade u to obećanje.

Mojsijev se savez obnavljao svake godine kada su se obitelji okupljale da proslave Pashu. Svake su godine iznova pripovijedali priču o onome što je Bog učinio za njihove pretke. Ta priča nije bila tek sjećanje na neki daleki događaj, nego stvarno ponovno proživljavanje toga događaja kako bi Božjem narodu donio novu nadu u svakoj novoj situaciji u kojoj bi se našao. Slavlje Pashe jednako je usmjereno prema budućnosti koliko i prema prošlosti, a ta je budućnost puna nade da će se jednoga dana ispuniti svako obećanje koje je Bog dao tijekom njihove povijesti.

U sinoptičkim Evanđeljima upravo se na takvom slavlju nalazi Isus, koji još uvijek ima nadu. Njegovi se neprijatelji približavaju. Njegov je izdajnik već primio nagradu za svoju izdaju. Pa ipak, Isus okuplja svoje učenike kako bi slavio ono što je Bog već učinio, što Bog čini i što će Bog uskoro učiniti. Dok se učenici muče i ne znaju što o svemu tome misliti, Isus uzima kruh, blagoslivlja ga, lomi i daje im govoreći: „**Ovo je tijelo moje.**” Zatim, dok se pashalna gozba primiče kraju, uzima kalež vina i izjavljuje: „**Ovo je krv moja, krv novoga i vječnoga saveza, koja će se proliti za oprostjenje grijeha.**”

Proglašava Novi savez u svojoj vlastitoj krvi, koja će uskoro biti prolivena na križu. Pa čak i u onome što će ubrzo postati najmračniji trenutak njegova života, On još uvijek ima nadu u Oca i u Očevu obilnu ljubav prema Njemu i prema svima.

Križ

U sinoptičkim Evanđeljima Isus na križu izgovara riječi Psalma 22: „Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?” ili „Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj.” Iako se

ove riječi na prvi pogled ne čine osobito punima nade, ali ako se čita cijeli Psalama 22 i 31, onda se jasno čuje kako psalmista izražava svoju nadu u Boga.

Za mnoge ljude u križu je teško vidjeti neki znak nade, ali sveti Pavao jasno govori:

Uistinu, besjeda o križu ludost je onima koji propadaju, a nama spašenicima sila je Božja“ (1 Kor 1, 18).

Jer i Židovi znake ištu i Grci mudrost traže, a mi propovijedamo Krista raspetoga: Židovima sablazan, poganima ludost, pozvanima pak – i Židovima i Grcima – Krista, Božju snagu i Božju mudrost. (1Kor 1, 22-24)

Umjetnici su to kroz povijest dobro razumjeli kada su križ ukrašavali plemenitim metalima i dragim kamenjem. Pretvorili su križ iz nečega ružnog, nečega od čega bi se trebalo odvratiti, u predmet ljepote kako bismo se mogli prisjetiti o čemu križ doista govori. Umjesto da bude znak smrti, križ je postao znak života, objava Božje slave koja djeluje u našem svijetu, znak nade za sve ljude.

Kalež

Na Posljednjoj večeri u Markovu evanđelju Isus govori učenicima: »Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga – novoga – piti u kraljevstvu Božjem.«

I dok se pripravlja prolići svoju krv na križu, On se nada danu kada će ponovno piti iz kaleža u kraljevstvu Božjem. Kalež koji dijelimo jest kalež Novoga saveza, kalež spašenja, kalež milosrđa, kalež nade, kalež trpljenja, kalež sjećanja i kalež zahvaljivanja. To je kalež nade upravo zato što je kalež Novoga i vječnoga saveza. To je kalež nade jer ga Isus s nama pije novog u kraljevstvu Božjem. To je kalež nade jer je predlika nebeske gozbe. To je kalež nade jer, kako kaže sveti Pavao: „Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove“ (1Kor 10, 16).

Sudjelujemo u Predragocjenoj Krvi Kristovoj i njegova Krv teče našim venama i arterijama. Naša krv postaje dragocjena, i to je dovoljan razlog da se nadamo u Gospodina.

Pomirenje

Evangelja pokazuju kako je Isus shvaćao pomirenje. Dok se Zakej nadao vidjeti Isusa samo izdaleka, Isus je vidio njega i nadao se nečemu mnogo većem. Isus se sam pozvao u Zakejevu kuću na znak pomirenja, a kada su se neki pismoznanci i farizeji tome usprotivili, Isus je izjavio da je došao upravo zbog grešnika, a ne zbog samopravednika. Kada Isus susreće ženu uhvaćenu u preljubu, za razliku od mnogih u mnoštvu, On je ne osuđuje, nego joj nudi milosrđe.

Kada Isus govori o izgubljenom ovci, izgubljenom drahmi i izgubljenom sinu, pokazuje da nije izgubljeni onaj koji prvi traži ruku pomirenja, nego pastir, žena i otac koji trči u susret svome sinu i nudi oprost još prije nego što sin uopće stigne započeti svoju unaprijed pripremljenu molbu za oprost. Bog preuzima inicijativu kako bi se pomirio s nama, a spoznaja toga može ponovno biti izvor nade za sve nas koji smo grešnici.

Sveti Pavao često povezuje pomirenje s **Predragocjenom Krvlju** i to uvijek čini tako da u svojim čitateljima pobudio nadu, na primjer:

Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike umro. Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i odvažio umrijeti. A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije. Koliko li ćemo se više sada, pošto smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njemu od srdžbe? Doista, ako se s Bogom pomirismo po smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim. I ne samo to! Dičimo se u Bogu po Gospodinu našem Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje. (Rim 5, 6-11).

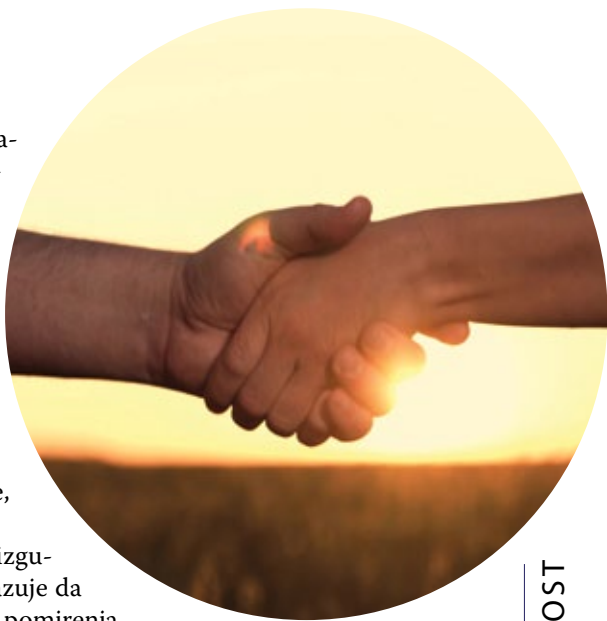
Ovaj nam ulomak osvještuje da je naše **spasenje**, pomirenje koje imamo u Kristu i po njegovoj **Predragocjenoj Krvi**, čisti dar. Nismo učinili ništa da bismo ga zaradili, ništa da bismo ga zaslužili. On nas podsjeća koliko je veličanstven naš Bog i upravo to može biti izvor naše nade.

Nekoć zaklano Janje

Nekoć zaklano Janje, a sada živo središnji je simbol u grbu **Misionara Krvi Kristove**. Ivan Krstitelj prvi je navijestio da je Isus „**Jaganjac Božji**“, a mi to ponavljamo tri puta prije nego što pristupimo oltaru da „kušamo i vidimo kako je dobar Gospodin“. Autor Knjige Otkrivenja u svojoj nebeskoj viziji vidi Jaganjca, nekoć zaklanog, kako sjedi na prijestolju. Cijelo to viđenje zamišljeno je kao znak nade, ne samo za prve kršćane, nego i za sve koji će doći nakon njih.

Jaganjac nekoć zaklan, a sada živ, znak je nade da kraj priče nije smrt nego da svi dijelimo nadu uskrnuća.

Preveo: I.G.

Proslava Gašparova 2025. u Prozorju

Uvijek nam mora biti pred očima da je Bog prisutan!

„Tko ne zna trpjeti, ne zna ni ljubiti!“ (sv. Gašpar del Bufalo)

Svetkovina utemeljitelja Družbe Misionara Krvi Kristove sv. Gašpara del Bufala svečano je proslavljena u utorak 21. listopada 2025. godine u Prozorju u Centru pomirenja uz nazočnost velikog vjerničkog mnoštva koje je ovom prigodom došlo sa svih strana Lijepe naše i iz Vojvodine, bilo organizirano autobusima, bilo osobnim automobilima. U svečanoj koncelebraciji svetih misnih Otajstava sudjelovalo je i mnoštvo svećenika: uz oca Misionari Krvi Kristove, dekan dugoselskog dekanata i župnik u Dugom Selu preč. Ivan Valentić, prijašnji župnik dugoselski vlč. Slavko Kresonja, župnik u Brckovljanima vlč. Miroslav Lesičar, preč. Beriaslav Petrović, župnik u Slankamenu (Vojvodina), a Misu je predvodio preč. Mišel Grgurić, kancelar Gospičko-senjske biskupije kao delegat o. biskupa Marka Mede koji poradi službenih dužnosti koje ima pri HBK-a nije mogao osobno predvoditi slavlje jer se nalazi u posjetu inozemnoj pastvi u Australiji.

Svečana proslava Gašparova započela je klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u 17 sati uz razmatranje Sedam prolijevanja Krvi Kristove. Mnoštvo vjernika u tom vremenu do početka sv. Mise i tijekom pristupilo je sakramentu pomirenja.

Euharistijsko slavlje započelo je u 18 sati svečanim ulaskom procesije s križem na čelu kroz crkvu Krvi Kristove. Nazočne, kako vjernike, tako i predslavitelja, pozdravio je provincijalni delegat p. Ilija Grgić, CPPS, zamolivši preč. Mišela da „nas uvede u ovo

sveto misno slavlje, u susret s Gospodinom koji ne poznaje nikakvo podrijetlo, nikakve granice, i za kojega smo svi braća za koju je On prolio Svoju Krv, o čemu je sv. Gašpar posvjedočio.“

Riječ Božju pročitale su časne sestre: s. Sunčica Kunić, ASC (Iz 52, 7-10) i s. Gordana Igrec FDC (Heb 13, 12-15.20-21), a Psalam 23 tj. uglazbljeni „Gospodin je pastir moj otpjevao“ je zbor Kap, dok je sv. Evanđelje (Lk 4, 16-21) navijestio vlč., Ivan Valentić. Božju Riječ razlomio je i nadahnutu propovijed održao preč. Mišel, rekavši da se „i mi večeras ovdje okupljeni s pravom trebamo zapitati – jesmo li svi po krsnoj milosti oduševljeni misionari Dragocjene Kristove Krvi i jesmo li gorljivi svjedoci Božje ljubavi u ovome svijetu toliko često napaćenom i ranjenom, toliko često izmučenom svakodnevnim brigama i opterećenom tolikim tjeskobama?“ Osvrnuo se zatim na liturgijska čitanja: „Biblijski odlomak iz Prvog čitanja govori nam o glasniku koji trči kako bi prenio Božju Riječ. Glasnik nosi snažnu Riječ: *Bog tvoj kraljuje!* ... Naj snažniji glasnik Božjeg Kraljevstva jest Njegov Sin Isus Krist koji je prolijevanjem Svoje Predragocjene Krvi stekao pripadnike Božjeg Kraljevstva i vječne vlasnike beskrajnog Božjeg milosrđa.“ Spomenuo je i da se nalazimo u Jubilejskoj godini koju je proglasio papa. Franjo bulom proglašenja pod nazivom *Spes non confundit* – Nada ne razočarava: „Nada se stavlja kao središnja tema ovogodišnjeg Jubileja. I u Prvom čitanju stražari na zidinama Jeruzalema prepoznaju Božje djelovanje tj. vraćanje Siona – to je trenutak buđenja nade u narodu. Oni vide Boga na djelu i pozivaju sve da gledaju i prepoznaju – Jahve se vraća među Svoj narod. U Novom Zavjetu nada se obnavlja Kristovim Utjelovljenjem

i dolaskom u ovaj svijet, a mukom i smrću na križu – *kada se očima bezbožničkim čini da On umire* – rađa se nova nada koja se očituje u otkupiteljskom proljevanju Krvi i rađanjem nove djece Svjetla. Bog, obnavljajući zidine jeruzalemske tješi i otkupljuje Svoj narod, čini ga narodom nade, a Jeruzalem, umjesto mjesta grijeha, boli, jauka i osamljenosti, čini mjestom pjesme i radosti u kojem Bog kraljuje i tješi Svoj narod. Zagledajmo se u nadu koja ne razočarava.“ Naglasio je zatim da „Božje spasenje nije predviđeno samo za određene osobe. Ono je ponuđeno besplatno svima nama i zato smo svi pozvani u nadi gledati Božje djelovanje.“ Pozvani smo to Božje djelovanje prepoznavati i ono stečeno u svome životu naviještati svima drugima tj. biti vjesnici Božje ljubavi i nade u ovome svijetu. „Upravo o tome govori i današnji evanđeoski odlomak u kojem Isus ulazi u sinagogu, razvija svitak i čita iz Knjige Proroka Izaije: *Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti...* (Lk 4, 18-19) Ovaj snažan evanđeoski odlomak najjasnije opisuje Isusovo poslanje koje nije određeno samo pojedincu već svim ljudima dobre volje i svakom čovjeku koji je željan Božjeg milosrđa i otkupljenja.“ Trenutak Božjeg djelovanja uvijek je **danas**, kako je naglasio Propovjednik: „Bog u svojem djelovanju ne poznaje sutra već se kaže: *Danas se ispunilo ovo Pismo!* Bog Svoje djelovanje započinje uvijek danas i time nas uči da za sutra ne ostavljamo ništa što možemo već danas učiniti. Božje djelovanje zahtijeva žurnost. U Isusovoj rečenici – *Danas se ispunilo ovo Pismo* – riječ danas nije samo povijesni trenutak u Nazaretu, nego to je Božji sadašnji trenutak koji nas poziva na aktivno djelovanje. Danas je i za nas sve dan spasenja, dan kada Bog dolazi tebi, k meni, svima nama osobno. No potrebno je nešto učiniti – potrebno je otvoriti se Božjem zahvatu i Duhu Gospodnjem koji će u posljednja vremena ljudima obnoviti srce, urezujući u njih novi Zakon. On će skupiti i pomiriti ono što je raspršeno i skupiti sve podijeljene narode. On će preobraziti ono prvotno stvo-

renje jer će Bog stanovati s ljudima u vječitom miru. Isus, uzimajući naš lik sluge, poistovjećuje se sa svima nama i oslobađa nas vječitog ropstva i daje nam duh posinstva, a time i nas čini blagovjesnicima i šalje nas u svijet kako bismo naviještali silna djela Božja. Jer smo svi kao vjernici nositelji Boga u svojem društvu, u obitelji, u okolini u kojoj živimo. No

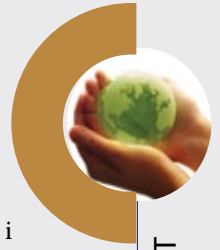
često je potrebno zastati pred svojim poslanjem i zapitati se: jesam li uistinu vjerodostojan u prenošenju Božjeg Imena i činim li to iz ljubavi prema Bogu ili me na to pobuđuju nekakvi vlastiti interesi.“ Jako je važno ovo preispitivanje sebe jer: „mnogo je ljudi u svijetu koji ne žive u skladu s Božjim Zakonom, mnogo je ljudi u svijetu koji nisu čuli za Božju Riječ i ne mogu živjeti u skladu s njom: *A kako će vjerovati ako nisu čuli, a kako će čuti, ako im nitko ne propovijeda*, pita se u Poslanici Rimljanima. Zato je – *Gospodin me posla blagovjesnikom biti* – prvotna zadaća svakog kršćanina, to je zadaća svih nas ovdje okupljenih – biti vjerodostojnim blagovjesnicima Božje Riječi.“

Citirao je riječi pape Franje koji kaže: „Kada smo jednom upoznali Riječ Božju, nemamo pravo ne primiti je. Kada se jednom utjelovi u nama, nemamo pravo držati je za sebe.“ Na tom tragu kako reče Propovjednik: „Crkva je ona koja neprestano mora prvenstveno evangelizirati samu sebe. Moramo dopustiti da Duh Božji u njoj djeluje i stvara nova čuda koja će biti primjer evandeoskog zanosa u pronosjenju Božje Riječi. Blagovjesništvo nužno mora prožeti unutarnji život Crkve, svih njezinih članova, jer ako to ne bude onda ćemo živjeti samo svoje krsno poslanje ali nećemo biti oni aktivni misijski poslanici koji će živjeti ono što nam je Bog darovao.“

Dodao je zatim da u bogatoj povijesti Crkve postoji mnoštvo svetih duša koje su znale prepoznati Božji glas i odazvati se djelovanju i biti istinski blagovjesnici:

„Upravo jedna takva duša bio je sv. Gašpar koji je rasplamsavao u sebi vatrenu ljubav prema spasenju duša te je potaknut misionarskim pozivom izjavio: ‘Savršenstvo nije u izvršavanju velikih stvari, nego u točnom ispunjavanju volje Božje. Uvijek nam mora biti pred očima da je Bog prisutan.’ Tu Božju prisutnost u našem životu trebamo prepoznavati kao poticaj za daljnje djelovanje – biti blagovjesnikom drugoj osobi, svojem bližnjem ili strancu u kojem treba prepoznavati samoga Krista – u svakoj osobi u potrebi.“ Istaknuo je kako se Krist nakon Uskrsnuća pojavio među apostolima, ali im nije pokazao „ni jedno odličje, pehar ili neku sjajnu medalju; pokazao im je svoje probodene ruke, noge i probodeni bok i time pokazao kako se u životu najviše isplati žrtvovati za svoga bližnjega i da se isplati steći najveća odlikovanja kroz rane i kroz patnje za drugu osobu. ... Isusova blaga vijest najviše se očituje kada Ga znamo nasljedovati u darivanju za drugog čovjeka. Sveti Gašpar govoreći o Kristovu otkupiteljskom djelu i povezanosti trpljenja s ljubavlju, reći će: ‘Tko ne zna trpjeti, ne zna ni ljubiti!’ ... Zahvalni smo dragom Bogu što je nadahnuo sv. Gašpara da osnuje Družbu Misionara Krvi Kristove te za glavni temelj

djelovanja postavi štovanje presvete Krvi Kristove kao simbol Božje ljubavi i kao znak otkupljenja čitavog čovječanstva.“

Propovijed je završio rekavši: „Sveti Gašpar, tražeći svoje suradnike postavio je čvrste kriterije, a to se traži i od svih nas danas u ovim zahtjevnim i izazovnim vremenima. Gašpar je tražio svećenike koji su gorljivi, sveti i koji su spremni na žrtvu. Nije se zadovoljavao mlakošću ističući da Misionar mora biti čovjek vjere, vatre i discipline. Upravo to želimo svima nama i braći Misionarima Krvi Kristove. Draga braćo, budite uvijek ljudi vjere i Bogom nadahnutih djela. Ne dopustite da se u vama ikada priguši ili ugasi vatra koja izvire iz Isusova Presvetog Srca, već nastojte kroz disciplinu odgajati prvenstveno sebe, a zatim kroz istu disciplinu i ljubav prema Božjoj Riječi biti Božji blagovjesnici među siromasima i prema svakom čovjeku koji je željan Božje ljubavi i milosrđa koji nam se daruju kroz Njegovu Predragocjenu Krvi. Isuse, po Krvi Svojoj, smiluj se svijetu i spasi nas!“

Nakon propovijedi oci Misionari su klečeći pred oltarom obnovili obećanja Družbi koju je Gospodin dao preko sv. Gašpara.

Misno slavlje nastavljeno je do svog vrhunca – sv. Pričesti pod obje Prilike.

Na kraju sv. Mise, p. Ilija Grgić upućuje riječi zahvale najprije dobrom Bogu te svima koji su na bilo koji način doprinijeli da ovo slavlje bude tako svečano i Bogu ugodno, čestitajući svima ovaj veliki blagdan, svetkovinu sv. Gašpara, osobito Obitelji Krvi Kristove: braći Misionarima, sestrama Klanjateljicama Krvi Kristove, Zajednici Krvi Kristove, Marijinim sestrama i Kćerima Božje ljubavi, svima nazočnima. Zahvalio je na osobit način hodočasnicima iz novogradiškog kraja tj. iz Starog Petrova Sela ističući njihovu ustrajnost u molitvi svete Krunice koja je već urodila sa šest zvanja iz toga mjesta te njima, a i svima prisutnima dao „u zadaću“ da i dalje žarko mole za nova i sveta zvanja u Družbu Misionara: „I dalje računamo na tu Krunicu, bez nje ne možemo.“ U molitve je povjerio i bogoslova br. Sebastiana Slovića koji 7. prosinca polaže svoje doživotne zavjete, a 8. prosinca imati đakonsko ređenje. Zahvalio je i predslavitelju sv. Mise preč. Mihaelu na odazivu u ime Gospičko-senjskog biskupa te mu poklonio ikonu bl. Ivana Merlinija – taj „veliki poklon ove godine cijeloj Crkvi, a na poseban način Obitelji Krvi Kristove za kojega kažu da je bio neobičan u običnosti; one svakodnevnne, obične stvari, izvršavao je na svetački način.“

Nakon završnog svečanog blagoslova, nastavljeno je druženje i slavlje u radosti agape ozračja u dvorani bl. Ivana Merlinija u Centru pomirenja.

(mv)

Razlučivanje – O čemu je riječ

Piše Kathy Keary

Razlučivanjem dolazimo do spoznaje Božje volje za nas. Formacija nam pruža priliku da razlučimo poziva li nas Bog da postanemo suradnici Družbe Misionara Krvi Kristove koja živi i širi duhovnost Predragocjene Krvi. Učenje o duhovnosti Predragocjene Krvi Kristove i o pokretu suradnika laika, bit će nam od pomoći na ovom duhovnom putovanju. Nije neobično da ne prepoznamo Božje djelovanje u svom životu, iako On stalno traži način kako nam progovoriti. Ne moraš biti svetac da bi privukao Božju pažnju.

Bog nas je stvorio iz Svoje bezgranične ljubavi. Ti si Njegovo dijete, stoga imaš Njegovu punu pažnju i brigu.

Prvi korak u razlučivanju jest molitva za prepoznavanje Božjeg djelovanja i mudrost. Logično je da nam Bog u tome želi pomoći jer ima plan za svakoga od nas. Sljedeći korak je stvoriti prostor u kojem možeš čuti tih i nježan Božji glas u dubini svog srca. Budi budan i otvoren kako bi te Njegova poruka mogla dotaknuti tako da postaneš svjestan kako ti progovara.

Jedno od sredstava koje nam pomaže u razlučivanju je meditacija. Pošto zatvoriš oči, tripot duboko udahni kako bi se umirio i oslobodio svih onih tjeskoba koje te pritišću, koje ne puštaš. Uđi u molitvu koja te podsjeća da je Isus savršeni primjer poniznosti i potpunog predanja baš kao što se i ti trebaš odreći samoga sebe da bi mogao otkriti Božju volju za svoj život.

Isus se nije čvrsto držao Svoje božanske naravi, nego je ušao u naš svijet, uzevši na se našu ljudsku narav. Takvo predanje omogućilo Mu je da bude utjelovljenje vjernog, poslušnog Sluge.

Razmatranje/Meditacija:

Zamislite kako sve do sada stvorene ideje i slike napuštaju vaše tijelo.

Odrecite se svakog stresa.

Odrecite se svake smetnje koja vas sprječava da u potpunosti čujete Božji glas.

Odrecite se svakog osjećaja manje vrijednosti ili superiornosti.

Odrecite se predrasuda.

Odrecite se svoje volje.

Odrecite se svojih planova i svojih očekivanja.

Odrecite se svega što vas sprječava čuti Božji glas.

Zamislite sebe kao praznu posudu od stakla ružičaste boje.

Zašto ružičaste? Neka ružičasta boja predstavlja ljubav Duha Svetoga.

Sada, kad ste potpuno prazni, dopustite Bogu da vas ispuni Svojom prisutnošću.

Završite meditaciju tako da neko vrijeme ostanete u tišini. Možda baš danas Bog ima posebnu poruku za vas. Velika prepreka za razlučivanju Božje volje često je to što smo toliko rastreseni da Duh Sveti ne može doprijeti do nas. Meditacija poput ove priprema nas da budemo otvoreni za Božji šapat koji dolazi iz našeg srca.

Ponekad nam Bog progovara i preko ljudi oko nas. Jeste li ikada molili na određenu nakanu i onda vam tijekom dana netko kaže nešto što se odnosi upravo na tu molitvu? To nije slučajno. Nije neobično da Bog koristi ljude u našem životu kako bi nam pomogao da čujemo Njegov glas.

Nedavno se preda mnom otvorila jedna mogućnost. Iako mi se na prvu sviđjela, odlučila sam to ostaviti po strani i promišljati o njoj u tišini kroz određeno vrijeme. Povremeno bih pomislila na to.

Zatim me jedna osoba potaknula da prihvatim tu mogućnost. Odgovorila sam da ću nastaviti razlučivati kroz molitvu. Zapravo, nisam o tome previše ni razmišljala sve dok, nekoliko dana kasnije, netko drugi nije predložio da razmotrim taj put. Tada sam shvatila da mi možda ipak Bog progovara kroz ljude u mom životu. Kada smo budni i držimo svoje oči, uši i srca otvorenima, olakšavamo Bogu da nam progovori na onaj način koji će doprijeti do nas.

Još jedno sredstvo za razlučivanje je *Lectio Divina*. To je pradávni oblik molitve nad/sa Svetim Pismom. Na taj nam način Bog osobno progovara po Riječi davno zapisanoj. Pročitajte odlomak dva-tri puta. Pažljivo oslušajte koja riječ ili fraza će vam privući pažnju. Je li Bog taj koji usmjerava vašu pažnju na ove riječi? Meditirajte nad tim riječima. Kako vam Bog progovara preko njih? Možda ćete osjetiti poticaj da svoje razmatranje zapišete u dnevnik.

Sljedeći korak je dopustiti da vaša refleksija dovede do molitve. Kakav je vaš odgovor Bogu? Potiču li vas ove riječi na djelovanje? Završni korak molitve je počivati u Božjoj prisutnosti u tišini svoga srca.

Svakodnevno zapisivanje riječi ili rečenica može biti plodonosno. Omogućuje nam da se osvrnemo na različite riječi na koje nam je Bog skrenuo pažnju i tako možda otvorimo svoje srce i um za širu sliku onoga o čemu nam Bog progovara.

Traženje vodstva Duha Svetoga prilikom odabira odlomka za čitanje i razmatranja može također biti plodonosno. Ponekad vas može usmjeriti na dnevno čitanje, a u drugim prilikama na određenu knjigu Svetog Pisma. Mnogi ljudi često mole na ovaj način, posebno kad trebaju jasno čuti što im Bog progovara.

U našem užurbanom i bučnom svijetu, tišina je često rijedak, ali dragocjen dar. Uz malo odlučnosti, možemo u svoj dan unijeti trenutke mira i sabranosti. Probajte ustati prije nego svi drugi u kući već započnu svoj dan. Možda ste „noćni tip“ pa vam može biti draže uhvatiti nekoliko trenutaka samoće kad svi već spavaju. Isključivanje radija u automobilu može donijeti tišinu za kojom vaše srce čezne, kao i lagana šetnja kroz prirodu.

Možda ćete uživati u odvojenom vremenu u danu za molitvu u sabranosti – vrijeme u kojem samo prebivate u Božjoj prisutnosti. Sasvim je logično da ćete lakše čuti Božji glas

u tišini svoje duše kad je buka utišana i ometanja smanjena. Sveto Pismo nam svjedoči da se Isus redovito povlačio iz mnoštva i od svojih apostola kako bi ušao u interakciju/razgovor/odnos s Ocem.

Nije neobično ni da nam Bog progovara kroz prirodu. Sjećam se kako sam jednom, šeući plažom, primijetila da svaki moj otisak stopala u pijesku odmah zaplavi voda i ispere ga.

U tom sam trenutku osjetila kako mi Bog progovara da krenem naprijed, ostavim staro iza sebe, da rastem u Njemu i da „sve činim novim“. Pozivao me da ostavim prošlost iza sebe, da budem pomirena s onim što jest i da se radujem potencijalima koje u sebi nosi budućnost.

Nemojte se iznenaditi ako vas Bog pozove na nešto neočekivano ili nešto izvan vaše zone komfora / zone udobnosti / zone sigurnosti. Bog to često čini, ali vas tada opremi darovima i sposobnostima koji su vam potrebni za poziv koji vam je usadio u srce. Nevjerojatno je kako se naša zona komfora / zona udobnosti / zona sigurnosti širi kad se usudimo zakoračiti izvan granica. Vaši darovi/talenti mogu biti naznaka onoga što Bog priprema za vas. Svoje spisateljske sposobnosti koristila sam u poslovnom svijetu puno prije nego sam osjetila da me Bog poziva da se posvetim duhovnom pisanju.

Kako možete biti sigurni da ono što primete dolazi od Boga? Obično ćete osjetiti mir; iako može postojati lagana nelagoda zbog novog izazova, nećete doživljavati unutarnja previranja ili nemir. Ako su prisutni plodovi Duha Svetog: ljubav, radost, mir, strpljenje, ljubaznost, dobrota, vjernost, blagost i samokontrola to je siguran znak Božjeg vodstva. Ako je prisutno suprotno, preporučljivo je daljnje razlučivanje Božje volje.

Bog progovara na bezbroj načina. I jasno da koristi ona sredstva koja će privući našu pažnju. Način na koji progovara različit je za svaku osobu.

Pozivam vas da držite otvorenima svoje oči, uši i srce kako biste otkrili što vam Bog sprema dok prolazite kroz ovu fazu razlučivanja i, nadam se, idete u daljnju fazu formacije.

Na koji način je Bog progovarao ljudima u Bibliji? Kada ste osjetili da Vam Bog progovara?

Je li Vas Bog ikada iznenadio onim na što Vas je pozvao da učinite?

Ponekad Bog koristi i snove da bi nam preko njih progovorio. To je „udarno vrijeme“ u kojem se naše unutarnje barijere spuštaju i srce biva otvorenije. Mene je Gospodin u snu upozorio na skorou smrt mog oca, ali istovremeno me utješio spoznajom da odlazi u mjesto mira – bolje mjesto.

p. Barry Fischer, CPPS

Molitva za razlučivanje

O Bože mudrosti, podari mi milost razlučivanja. Dok promišljam o našem svijetu, daj mi oči da vidim bol, siromaštvo, nasilje; daj mi uši da čujem vapaje ranjenih, patnika i odbačenih.

Milosrdni Bože, daj mi srce puno ljubavi za moju braću i sestre u potrebama. Oslobodi me od svega što me sputava i izbaci me iz moje zone udobnosti/ zone komfora / zone sigurnosti da u punini Duha Svetog mogu odgovoriti na *vapaj krvi*.

Pomози mi da budem glas onih koji glasa nemaju. Daj mi hrabrosti da drugima progovorim o teškom položaju siromašnih i onih koji pate. U svijetu koji je često bezosjećajan i sebičan, zarobljen u mrežu vlastitih interesa, konzumerizma i materijalizma, zapali u meni želju da budem / dignem proročki glas koji poziva druge na odgovornost i dužnost prema potrebitima.

Daj mi razborito srce da znam odgovoriti na *vapaj krvi*. Učini me *živim kaležom* da nosim Predragocjenu Krv do svih rubova zemlje kao spasonosni melem za ranjenost i slomljenost oko sebe.

Gdje je slomljenost, daj da donosim Krv pomirenja;

Gdje je usamljenost, da donosim Krv Saveza;

Gdje je očaj, da donesem Krv nade;

Gdje je sebičnost, da donesem Krv bezuvjetne ljubavi;

Gdje je prijezir, da donesem Krv dostojanstva;

Gdje je isključenost, da donesem Krv ukljućivosti.

Daj da hranu i snagu na svom put suosjećanja pronalazim za Euharistijskim stolom, u lomljenju Riječi i u Tvome Tijelu i Krvi podijeljenima u duhu zajedništva i ljubavi.

Daj da moj život svaki dan odražava velikodušnost i ljubav nasljeđujući Krista i Njegovo djelo spasenja po Predragocjenoj Krvi!

Amen.

Sveti Gašpar nam govori:

„Predaj svoje srce Bogu jer u tome je sve.”

„Budite mirni u Bogu, Njegova volja neka bude središte vašega unutarnjeg mira!“ (3365)

„Traži tišinu! Ne čini ništa, slušaj jedino Božji glas!“ (1451)

„Sjedinjumbo se sve više i više u molitvi i prepuštajmo se uvijek ljubaznoj volji Božjoj, jedinom izvoru mira!“ (2593)

Družba Misionara Krvi Kristove i Klanjateljica Krvi Kristove

Duhovni program u Centru Pomirenja, Prozorje i na Miramarskoj cesti 100 Zagreb u 2026. godini

POST – MOLITVA – ŠUTNJA

Termini:

- 17. – 22. veljače 2026.
- 09. – 14. lipnja 2026.
- 25. – 30. kolovoza 2026.
- 24. – 29. studeni 2026.

LECTIO DIVINA

Termini:

- 06. – 10. svibnja 2026. (vodi: p. Krzysztof Wons SDS)
- 07. – 12. srpnja 2026. (vodi: p. Ivan Raljušić CPPS i ekipa)
- 05. – 09. listopada 2026. (vodi: p. Benjamin Berinti, CPPS)
- 03. – 06. prosinca 2026. (vodi: p. Ilija Grgić CPPS i ekipa)

DUHOVNE OBNOVE

Termini:

- 23. – 25. siječnja 2026.
Tema: Kako živjeti duhovnost Predragocjene Krvi
Voditelj: CPPS ekipa
- 12. – 15. ožujka 2026.
Tema: Krv Kristova izvor i snaga pomirenja
Voditelj: p. Barry Fischer, CPPS
- 23. – 26. srpnja 2026.
Tema: Formativno-duhovni susret
Voditelj: p. Sebastian Slović, CPPS
- 10. – 13. rujna 2026.
Tema: Bog koji neprestano čezne za čovjekom
Voditelj: p. Ivan Raljušić, CPPS

- 16. – 18. listopada 2026.
Tema: Formativno-duhovni susret
Voditelj: p. Sebastian Slović, CPPS
- 06. – 08. studeni 2026.
Tema: U srcu živi moj Spasitelj
Voditelj: p. Ivan Raljušić CPPS
- Mjesečne duhovne obnove svake III. subote u mjesecu,
samostan Klanjateljica Krvi Kristove, Miramaska 100 - na temu Krvi Kristove.

SUSRETI

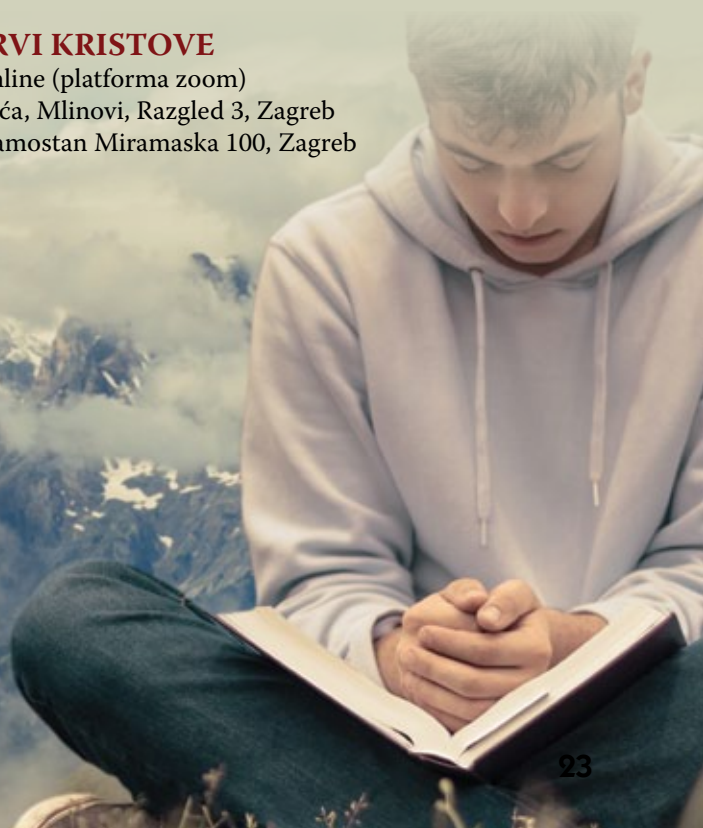
- 14. veljače 2026. – obilježavanje svetkovine sv. Marije De Mattias u Vukovaru
- 13/14. lipnja 2026. Noćno bdjenje ZKK u Ludbregu
- 21. lipnja 2026. Mlada Misa p. Sebastiana Slović, CPPS - Prozorje
- 04. - 06. rujna 2026. Sveta Nedjelja – Ludbreg
- 25. – 27. rujna 2026. Slet ZKK - Međugorje

HODOČAŠĆA - ZKK

- 14. – 19. travnja 2026. Hodočašće „Putevima sv. Pavla“
- 13. - 18. listopada 2026. Hodočašće u Poljsku

ZAJEDNICA MLADIH KRVI KRISTOVE

- Zadnji petak u mjesecu – online (platforma zoom)
- Svaki četvrtak – Misijska kuća, Mlinovi, Razgled 3, Zagreb
- Treća subota u mjesecu – Samostan Miramaska 100, Zagreb

Živi Kalež. Okružnica katoličkog pokreta "Zajednica Krvi Kristove"
S dozvolom crkvenih vlasti. Glavni urednik: p. Ilija Grgić
Uredništvo: p. Davor Lukačević. p. Stjepan Horvat
Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb
tel: 00385/1/4500130
faks: 4500134; e-mail: info@cpps.hr; internet: www.cpps.hr
ISSN 1426-3920; Grafičko oblikovanje: Blaženka Matić
Narudžba: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, 10000 Zagreb
Cijena: Godišnji prilog za naše troškove 22 €.
Neka velikodušnost jednih pokriva nedostatak drugih!
Žiro-račun: Družba Misionara Krvi Kristove, Razgled 3, Zagreb
Br. računa: 2360000-1101474800
Za inozemstvo: SWIFT: ZABHR2X
IBAN: HR6223600001101474800
BANKA: Zagrebačka banka, Zadarska 77, 10 000 Zagreb